

tror jeg, at Lovgivningsmagten her har paa- taget sig en Opgave, som den ikke formaar at løse, fordi Lovgivningsmagten i Virkeligheden staa magtesløs overfor det Spørgs- maal at bringe til de engelske Konsumenters Kundskab det danske Smørs gode Egen- skaber og de Foranstaltninger, som blive trufne her i Landet for at bevare det danske Smørs gode Egenskaber. At der kan skaffes et godt Marked i England for det danske Smør, ogsaa uden Støtte fra Staten, have vi Erfaringer for, naar kun Sagen gribes an paa den rette Maade. Men hvis det skal lykkes os at erobre den Plads tilbage, vi en Gang have haft paa det engelske Marked, maa vi igen faa en Faktor med, som netop var den, der bragte Varen frem paa Marke- det, nemlig Handelsstanden. Samtidig med, at Sammenslutningen af Mejeribrugene skete her i Landet, og Masseproduktionen frem- kom, og der ved den rationelle Behandling paa Mejerierne fremstod de store ensartede Mærker, der passede for det engelske Marked, gjorde netop den danske Handelsstand et stort og ihærdigt Arbejde for at bringe det danske Smørs gode Egenskaber først til den engelske Handelsstands og derigennem til de engelske Konsumenters Kundskab. Og dette Arbejde lykkedes saa vel, at vi i Løbet af nogle Aar havde faaet en Forrang frem for vore Konkurrenter paa det engelske Marked, der var udtrykt i en Overpris af, saavidt jeg husker, omtrent 10 Øre pr. Pund Smør. Men et saadant Arbejde koster Penge. Eng- lænderne købe ikke det danske Smør af Patriotisme; det er kun, naar der bydes dem en Kvalitet, som er bedre end den, vore Konkurrenter byde, og der tillige bydes en Avance, som maa være lige saa stor eller hellere lidt større end den, der kan bydes af Konkurrenterne. Hvis det sker, er den engelske Detailhandler interesseret i daglig at staa og forklare sine Kunder de gode Egen- skaber, det danske Smør har, og det skal der til for at bevare Interessen for det danske Smør paa det engelske Marked. Netop dette ihærdige Arbejde gjorde, at Smørprodu- ktionen blev rentabel her i Danmark; Land- bruget kom i Virkeligheden i den Henseende paa den grønne Gren. Men hvad gjorde vi saa i Landbruget? Ja, vi gjorde den Fejl, at vi selv skar Grenen af, vi sad paa, eller jeg maa hellere sige, vi gav Grenen et Snit saa dybt, at den blev syg og begyndte at visne; ved at vi i November 1894 foretog en Noteringsforandring, der inkluderede alle Overpriser og strammede Noteringen saa højt, at den ikke efterlod nogen Avance, i alt Fald ikke nogen nævneværdig Avance, og i hvert Tilfælde en meget usikker Avance

til Handelsstanden; og derved kastede vi selv Handelsstandens Bistand bort. Der kan jo nok indvendes mod mig, at det var nødvendigt at faa en saadan Noteringsfor- andring, idet det i Smørhandelen var blevet Praksis ikke at tale om Noteringen, men kun om, hvormeget der bødes i Overpris. Men dog viste det sig, at under den slappe Notering bragte det danske Smør de bedste Priser hjem fra det engelske Marked. Siden have vi aldrig kunnet opnaa saa meget. Englænderne betalte villigt de Overpriser, der forlangtes; men ved Noteringsforan- dringen i 1894 i November forstod Eng- lænderne ikke, hvad det var, der skete. Markedet blev demoraliseret; de nægtede at følge Noteringen, og i Løbet af nogle faa Maaneder tabte Landbruget Millioner. Vi have foretaget Eksperimentet nogle Gange senere med de store Inkluderinger; men hver Gang er der kommet Panik paa Marke- det, der er tabt Penge, og vor Stilling paa det engelske Marked er netop derigen- nem bleven aldeles usikker. Det viser sig ogsaa, at den Overpris, vi have haft fremfor vore Konkurrenter, er sunken stadig, og i Løbet af faa Aar vil den efter min Over- bevisning falde aldeles bort, hvis vi ikke igen faa Handelsstanden gjort interesseret, saa at den igen vil gøre et Arbejde for at hævde vort Smørs Renommé paa Markedet. Det kan jo lyde underligt, at jeg som Land- mand og gammel Andelsmand her staa og taler for Handelsstandens Interesser. Men for det første indser jeg, at der blev gjort Handelsstanden Uret den Gang; der blev gjort et stort Arbejde af Handelsstanden, men den fik ikke Lejlighed til at faa dette Arbejde betalt. Og dernæst indser jeg, at vi Landboere have haft Tab, at vi have Tab, og at vi ville vedblive at faa Tab, lige indtil vi faa rettet dette Forhold.

Hvad ellers Stillingen angaar med vor Smørproduktion, anser jeg den slet ikke for at være saadan i særlig Grad farlig. Jeg tror ikke, at det danske Smør i nogen nævneværdig Grad er gaaet tilbage i Kva- litet, og det støtter jeg paa, at saa snart der er lidt Bedring i Markedet, høre Klagerne over Smørfejlene regelmæssig op, hvor- imod de ligesaa regelmæssig vende tilbage, hver Gang der er Slaphed i Markedet. At der maaske, som det er blevet bemærket her, i de senere Aar har været sløset lidt, tror jeg nok, at den uheldige Noterings- maade og tillige Lurmærket har haft nogen Skyld i. Der har ofte været talt om Kva- litetsbetaling. Vi have kun haft een No- tering, og alle Mejerierne have forlangt en Pris, der var over denne Notering; saa hvor-